

Nr 1554

Av herr Tobé, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 144, med förslag till lag om införande av fastighetsbildningslagen, m. m.

I anledning av propositionens förslag till ändringar i byggnadslagen (BL) och byggnadsstadgan (BS) finns anledning att göra några påpekanden.

Eftersom utredningsarbete pågår med att konstruera en ny planlagstiftning, anföres i propositionen (s. 115) att ändringar i byggnadslagstiftningen »bör starkt begränsas och göras så lite ingripande som möjligt». Att döma av resultatet har de som utarbetat propositionen inte förmått leva upp till det angivna mottot för verksamheten. Resultatet har blivit att ändringar föreslås i ett trettiotal paragrafer i BL och även ytterligare i några paragrafer i BS. Flertalet ändringar går ut på att byta ut ordet tomt mot fastighet, mark eller kvartersmark.

Av propositionen framgår att bygglagutredningen (s. 140) ifrågasatt om inte samma resultat kunnat uppnås genom att införa en bestämmelse som med hänvisning till olika lagrum preciserade begreppet tomt i olika situationer. Departementschefen har tagit upp förslaget (s. 145) och tydligt inte funnit det vara omöjligt att realisera. Han föreställer sig att utredningen närmast avsett att bygga ut 155 § BL med en generell tolkningsregel, vilket skulle ha medfört att antalet paragrafer med ändring blivit väsentligt lägre än vad som nu föreslagits. Motivet till att man gått ifrån riktlinjerna att göra så få ändringar som möjligt anges vara att det bara gäller terminologiska ändringar och att BL:s tomtbegrepp har skiftande innebörd. Ändringsmetodiken är avsedd att göra BL och BS mera lättillgängliga.

Jag beklagar att departementschefen inte funnit det lämpligt att använda en annan metodik, som endast behövt beröra några enstaka paragrafer i BL och BS. Redan nu får den som tillämpar BL söka stöd i 155 § BL för att bedöma ett vidare tomtbegrepp än det som följer av fastighetsbildningslagen och fastighetsregisterförordningen. Av specialmotiveringen till 155 § BL (s. 161) framgår för övrigt att en medveten glidning i tomtbegreppet godtagits, med förhoppning att missförstånd inte skall uppstå, trots att den använda metodiken var avsedd att i fortsättningen bringa klarhet över användningen av begreppen tomt, fastighet och mark i BL och BS.

Enligt riktlinjerna för propositionsskrivandet (s. 115) skulle sakliga ändringar göras endast då ändring »utgör en nödvändig förutsättning för att från allmän eller enskild synpunkt betydelsefulla nyheter i FBL skall kunna tillvaratas — — —». De sakliga ändringar som införts i 50 och

59 §§ BL har knappast den egenskapen. Härtill kommer att enligt min erfarenhet reglerna om kommuns skyldighet att upplåta gata enligt 50 § BL knappast någonsin tillämpas numera, och detsamma torde gälla även om 59 § BL.

Den ändring av 34 § BS som föreslagits angående »samfällighetsbildning», som skall jämföras med tomt, torde bättre höra hemma i 33 § BS som ger de materiella reglerna om tomtindelning. I 34 § kommer så förfaranderegler, och meningen är väl att vad som står om utformning osv. i 33 § även skall gälla »samfällighetsbildning». Så är ju fallet i förslaget till ändring av 36 § BS.

Med stöd av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att erforderliga ändringar i byggnadslagen med hänsyn till det ändrade tomtbegreppet genomföres huvudsakligen genom att i byggnadslagen infördes en bestämmelse som, under hänvisning till olika lagrum, preciserar innebörden av begreppet tomt,

att vederbörande utskott utarbetar härför erforderlig lagtext, samt

att riksdagen i fråga om förslaget till ändring av byggnadsstadgan ger Kungl. Maj:t till känna vad i motionen anförts.

Stockholm den 24 november 1970

Erik Tobé (fp)
